

University of Groningen

Case note: ECLI:EU:C:2024:310

Wolf, Redmar

Published in:
 NLFiscaal

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version
 Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
 2024

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Wolf, R. (2024). Case note: ECLI:EU:C:2024:310. NLF 2024/1073. Casenote over: Advocaat-Generaal Hof van Justitie van de Europese Unie , 11/04/2024, C-709/22, ECLI:EU:C:2024:310 *NLFiscaal*, 9(19), 6-7.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

NLF 2024/1073

Poolse belastingdienst mag btw-rekening bij een faillissement 'bevrozen'

A-G HvJ 11 april 2024, C-709/22, ECLI:EU:C:2024:310
 Wetsartikel(en) 206, 395 Btw-richtlijn
 Belastingtijdvak 2019 e.v.

TOON BRON

SAMENVATTING

In 2019 heeft Polen een speciale procedure ingevoerd voor de 'gesplitste betaling' om fraude in verband met btw beter te kunnen bestrijden. In verband met bepaalde leveringen en diensten voorziet deze procedure in de betaling van de civielrechtelijk verschuldigde prijs op twee verschillende bankrekeningen. Terwijl de nettoprijs op een gewone bankrekening van de belastingplichtige leverancier of dienstverrichter (hierna: belastingplichtige) wordt betaald, wordt de btw gestort op een aparte btw-rekening van de belastingplichtige, die alleen kan worden gebruikt voor de betaling van belasting-schulden.

In deze zaak heeft de lagere belastingautoriteit geweigerd om te voldoen aan het verzoek van de faillissementscurator om geld op de btw-rekening van een insolvente belastingplichtige over te boeken naar de rekening van de failliete boedel. De verwijzende rechter heeft in het kader van een geschil hierover prejudiciële vragen gesteld aan het HvJ. A-G Kokott geeft het HvJ in overweging om de vragen als volgt te beantwoorden.

Artikel 17, lid 1, Handvest, het evenredigheidsbeginsel, het neutraliteitsbeginsel, het beginsel van de rechtsstaat, het rechtszekerheidsbeginsel, het beginsel van loyale samenwerking en het beginsel van behoorlijk bestuur, alsmede bepalingen van de Btw-richtlijn, met name artikel 395 en 206, en de bepalingen van Uitvoeringsbesluit 2019/310 verzetten zich niet tegen een nationale bepaling en een nationale praktijk op grond waarvan aan de faillissementscurator toestemming wordt geweigerd om

geld dat op de btw-rekening van de belastingplichtige staat, over te boeken naar de door de curator opgegeven bankrekening voor zover de belastingplichtige nog achterstallige belastingen heeft.

NOOT

In Nederland moet het salaris van een curator betaald worden uit de boedel van het faillissement. In voorkomend geval moet de curator aldus zijn eigen salaris bij elkaar verdienen. Bijvoorbeeld door vorderingen van de failliet te innen. In Polen bestaat — voor zover ik kan beoordelen — een vergelijkbaar stelsel. Hoe het ook zij, in de onderhavige zaak had een Poolse curator zijn oog laten vallen op de gelden die gestald waren op een geblokkeerde rekening van de failliet bij de belastingdienst. De Poolse belastingdienst weigerde uitbetaling van deze gelden, aangezien de failliet nog btw en inkomstenbelasting verschuldigd was. De curator had aldus het nakijken, maar de curator liet het niet daarbij zitten.

De geadieerde Poolse rechter twijfelde aan de Unierechtelijke houdbaarheid van de Poolse praktijk en stelde vragen aan het HvJ. Het onderhavige advies van A-G Kokott is duidelijk; het Unierecht biedt geen aanknopingspunten voor de vordering van de curator.

De verplichting om bij sommige transacties het btw-bedrag op een geblokkeerde rekening te betalen, is in Polen in 2018 ingevoerd als maatregel om btw-fraude te voorkomen. Wat mij betreft een effectieve maatregel, omdat de btw aldus uiteindelijk bij de belastingdienst terechtkomt en niet samen met een frauderende leverancier kan verdwijnen (carrouselfraude!).

Het Poolse stelsel houdt tevens in dat in voorkomend geval de leverancier op zijn facturen moet vermelden dat de btw op een aparte, geblokkeerde, in Polen geopende btw-bankrekening moet worden gestort. Een dergelijke verplichting wijkt van de limitatieve opsomming van factuurvermeldingen van artikel 226 Btw-richtlijn, maar Polen heeft hiervoor een machtiging van de Raad ex artikel 395, lid 1, Btw-richtlijn verkregen (in het Uitvoeringsbesluit van de Raad van 28 november 2006, (EU) 2019/310). De A-G acht een en ander afdoende.

Het fenomeen van een geblokkeerde rekening is in Nederland ook bekend. De zogeheten g-rekening maakt onderdeel uit van de wetgeving inzake de fiscale keten- en inlenersaansprakelijkheid, zoals is opgenomen in artikel 34 en 35 IW 1990. Een inlener of aannemer kan de

financiële gevolgen van een eventuele fiscale aansprakelijkstelling beperken door het belasting- en premiebestanddeel van de factuur die hij van een uitlener of onderaannemer ontvangt, te storten op een g-rekening van de uitlener/onderaannemer. Het gestorte bedrag op de g-rekening vermindert zijn eventuele aansprakelijkheidschuld. Op het tegoed op de g-rekening rust een eerste pandrecht van de Ontvanger (Belastingdienst). Het tegoed is bedoeld om belastingschulden van te betalen. Een overschot kan pas na toestemming van de Belastingdienst worden vrijgegeven (deblokkering).

Het gebruik van een g-rekening voor het betalen van omzetbelasting is beperkt tot omzetbelasting die verschuldigd is bij het inlenen van personeel. Een ruimere toepassing van g-rekeningen werd niet wenselijk geacht, vanwege het recht op aftrek van een ondernemer. Normaal kan een ondernemer de te betalen belasting doorlopend verrekenen met de terug te vragen belasting; aan het einde van het belastingtijdvak wordt vervolgens het saldo betaald (of teruggevraagd). Bij gebruik van een g-rekening — waarbij de te betalen omzetbelasting direct wordt afgezonderd — is een dergelijke doorlopende verrekening niet meer mogelijk. Of het aan te houden saldo op de g-rekening zou tussentijds aangepast moeten worden aan de terug te vragen omzetbelasting. Hoe dan ook, de staatssecretaris voorzag bij de parlementaire behandeling van de Wet Ketenaansprakelijkheid (in 1981) dat hierdoor het stelsel te ingewikkeld zou worden, dan wel aanleiding zou geven tot een aanmerkelijk liquiditeitsnadeel voor de betreffende ondernemer. De Poolse wetgever heeft duidelijk een andere keuze gemaakt.

Redmar Wolf

Mazars / Rijksuniversiteit Groningen

NLF 2024/1074

Btw-heffing vouchers die langs elektronische weg worden geleverd

HvJ 18 april 2024, C-68/23, ECLI:EU:C:2024:342

Wetsartikel(en) 30bis, 30ter, 44, 45, 58, 59quater Btw-richtlijn

Belastingtijdvak 2019

TOON BRON

SAMENVATTING

Dit arrest handelt over de kwalificatie en de onderwerping aan de btw van de verkoop van tegoedkaarten of voucher codes die worden gebruikt voor de aankoop van digitale inhoud in een webshop. De btw-behandeling van handelingen waarbij gebruik wordt gemaakt van vouchers, hangt af van de specifieke kenmerken van de voucher. Daarom moet een onderscheid worden gemaakt tussen de diverse soorten vouchers, zoals vouchers die langs elektronische weg worden geleverd, vouchers voor enkelvoudig gebruik en vouchers voor meervoudig gebruik en tegoedkaarten of voucher codes voor de aankoop van digitale inhoud, met een landencode die de digitale inhoud alleen in de desbetreffende lidstaat toegankelijk maakt.

Het Duitse Bundesfinanzhof heeft hierover aan het HvJ prejudiciële vragen gesteld.

Het HvJ verklaart het volgende voor recht:

1. Artikel 30bis en artikel 30ter, lid 1, Btw-richtlijn moeten aldus worden uitgelegd dat de kwalificatie van een voucher als 'voucher voor enkelvoudig gebruik' in de zin van artikel 30bis, onder 2°, Btw-richtlijn, uitsluitend afhangt van de in die bepaling gestelde voorwaarden, waaronder de voorwaarde dat de plaats van de voor eindverbruikers bestemde dienst waarop deze voucher betrekking heeft, bekend is bij uitgifte van die voucher, ongeacht of die voucher wordt overgedragen tussen belastingplichtigen die in eigen naam handelen en die gevestigd zijn op het grondgebied van andere lidstaten dan die waar deze eindverbruikers zich bevinden.